

- 2 Alken [Verkenners erkennen](#)
- 2 Bilzen [‘Nu is het menens’](#)
- 3 Borgloon [Onderzoek in de dossiers ‘Oorlogsschade’](#)
- 3 Gingelom [Vrouwen tijdens de oorlog](#)
- 4 Heers [Geheim Leger in Vechmaal](#)
- 4 Hoeselt [Pakje koffie groeit uit tot privémuseum](#)
- 5 Kortesseem [Mooi fotoarchief](#)
- 5 Nieuwerkerken [Zoeken naar sporen van de Tweede Wereldoorlog, en uitkomen in 1891](#)
- 6 Riemst [Riemsterse dorpen tijdens de oorlog](#)
- 6 Wellen [Vereniging in de kijker: Patton Drivers](#)
- 7 Voeren [10 mei 1940: een getuigenverslag](#)
- 8 Sint-Truiden [Historisch Centrum Luchtmachtbasis Brustem](#)

WOII in Haspengouw

80 jaar geleden viel het Duitse leger België binnen en werd ons land meegezogen in de Tweede Wereldoorlog. Om deze gebeurtenis te herdenken bieden we deze extra bijlage aan met artikels over WOII in Haspengouw. Kijk zeker ook eens op erfgoedhaspengouw.be. Daarop verzamelen we alle activiteiten die verenigingen in Haspengouw organiseren over WOII. Onze maandelijkse nieuwsbrief geeft een overzicht van de activiteiten per maand. Inschrijven op de nieuwsbrief kan via de website.

Activiteiten WOII

Erfgoed Haspengouw organiseert dit jaar verschillende activiteiten rond de Tweede Wereldoorlog.

Alle activiteiten zijn gratis, maar inschrijven is wel verplicht via info@erfgoedhaspengouw.be of 011-70 18 30.

CINEMA'S TIJDENS WOII

Lezing door prof. Roel Vande Winkel van KULeuven

Donderdag 23 april om 19.30 uur

Fabrik, Stationsstraat z/n, 3840 Borgloon

Hoeveel bioscopen waren er in België tijdens de Tweede Wereldoorlog? Welke films mocht men van de Duitse bezetter tonen? Op deze en andere vragen komt professor Roel Vande Winkel van de KULeuven een antwoord geven.

BEELDVORMING OVER COLLABORATIE NA WOII

Lezing door historicus Koen Aerts van Universiteit Gent

Donderdag 7 mei om 19.30 uur

Bibliotheek Bilzen, Eikenlaan 25, 3740 Bilzen

Historicus Koen Aerts, de onderzoeker achter de reeks 'Kinderen van de collaboratie', komt in mei naar Bilzen. Hij gaat dieper in op de beeldvorming over collaboratie na de Tweede Wereldoorlog. Een niet te missen lezing.

TENTOONSTELLING WOII IN RIEMST

Rondleiding door vrijwilligers GOGRI

Donderdag 28 mei om 19.30 uur

Brug van Vroenhoven, Maastrichtersteenweg 212, 3770 Riemst

Het Geschied- en Oudheidkundig Genootschap van Riemst organiseert een grote overzichtstentoonstelling over WOII in de Riemsterse dorpen. Een gids neemt ons mee doorheen de tentoonstelling, rijkelijk geïllustreerd met foto- en archiefmateriaal.

BEZOEK VliegVELD BRUSTEM

Rondleiding door Dany Schoebrechts van Historisch Centrum Luchtmachtbasis Brustem

Donderdag 25 juni om 19.30 uur

Voormalig vliegveld Brustem, Lichtenberglaan 1090, 3800 Sint-Truiden

Het vliegveld in Brustem, zoals we dat nu kennen, is aangelegd door de Duitsers tijdens WOII. Na de oorlog kwam het vliegveld in handen van de Amerikanen. Samen met Dany Schoebrechts nemen we een kijkje op deze unieke site.

HERBELEEF DE BEVRIJDINGSFEESTEN

Initiatie dansen met Dansschool Split en Koninklijke Harmonie Salvia

Donderdag 27 augustus om 19.30 uur

Dansschool Split, Luikersteenweg 388, 3800 Sint-Truiden

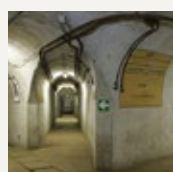
We roepen de sfeer van de bevrijdingsfeesten op met een avond vol dans en muziek uit de jaren 40 en 50. De Koninklijke Harmonie Salvia uit Heers zorgt voor livemuziek. Een niet te missen avond voor iedereen die de benen wil losschudden.

FORT VAN EBEN-EMAEL

Bezoek met gids

Donderdagnamiddag 17 september om 14.00 uur

Fort Eben-Emael, Rue du Fort 40, 4690 Bassenge

De spectaculaire en innovatieve aanval op het fort van Eben-Emael was het tragische begin van de Tweede Wereldoorlog voor West-Europa. Ontdek samen met ons dit imposante fort. Je kan kiezen voor een lange (2u30) of een korte rondleiding (75 minuten).

RELIGIEUZE VROUWEN TIJDENS DE OORLOG

Lezing door Kristien Seunens van KADOC KULeuven

Donderdag 15 oktober om 19.30 uur

OC De Brug, Kerkstraat 159, 3850 Nieuwerkerken

Weinig is geweten over de rol van kloosterzusters tijdens de Tweede Wereldoorlog. Hun anonieme bestaan weerhield er hen echter niet van zich in te zetten voor de naaste en het vaderland. Deze lezing brengt hun lang vergeten verhaal.

OORLOGSGEHEIMEN

Filmnamiddag + workshop voor kinderen vanaf 7 jaar

Donderdag 5 november om 14.00 uur

GC Ter Kommen, Europalaan 2, 3730 Hoeselt 'Oorlogsgeheimen' speelt zich af in Nederlands Zuid-Limburg in het jaar 1943. De film vertelt het verhaal van 3 kinderen die door de oorlog moeten kiezen tussen vriendschap en familie. Na de film is er een creatieve workshop.

WOII IN BEELDROMANS: MAUS & KRAUT

Lezing door Rik Spanjers van Universiteit Utrecht

Donderdag 19 november om 19.30 uur

Stripwinkel Wokka Mokka, Genutstraat 11, 3740 Bilzen

De bejubelde beeldroman Maus gaat over een man die een stripverhaal wil maken over zijn vader, een Poolse Jood die de Holocaust heeft overleefd. Kraut is een gelijkaardige beeldroman, maar dan over een vader die collaboreerde met de Duitsers. Een niet te missen lezing over archiefwerk, mondelinge geschiedenis en de oorlog in populaire kunstvormen.

CHOCOLADE, TROOST IN BARRE TIJDEN

Workshop door Jos Van Campfort van Keunsem Vrugger

Donderdag 3 december om 19.30 uur

Kooklokaal De Bammerd, Salvialaan z/n, 3870 Heers

Chocolade brengt troost, zeker in tijden van oorlog en ontbering. Jos Van Campfort, heemkundige, maar ook kok en chocolatier, leert ons om die chocolade in een handomdraai om te vormen tot onweerstaanbare lekkernijen. Ideaal om uit te delen met Sinterklaas.

CREATIEF EN GEZOND KOKEN IN DE JAREN 40

Lezing door Yves Segers van Centrum Agrarische Geschiedenis

Donderdag 17 december om 19.30 uur

Bibliotheek CLIM, Surlet de Chokierstraat 4, 3890 Gingelom

Hoe zat het eigenlijk met het eten tijdens de Tweede Wereldoorlog? Was er net als in 1914-1918 een groot contrast tussen de steden en het platteland? En hoe probeerde men zo gezond mogelijk te koken tijdens de oorlogsjaren? Yves Segers geeft een inzicht in voeding tijdens de oorlogsjaren. Zijn lezing wordt extra smakelijk dankzij verschillende proevertjes.

erfgoedhaspengouw.be

Alken

Verkenners erkennen

Na de vieringen van 100 jaar Grote Oorlog, herdenken wij dit jaar dat 80 jaar geleden de Tweede Wereldoorlog begon in ons land. Sommigen krijgen van al dat herdenken een vorm van herdenkingsmoeheid. Maar Bart Smets ziet een belangrijke meerwaarde in het herinneren en herdenken van de oorlog. In Alken organiseert Bart samen met een werkgroep op 10 mei een activiteit rond WOII.

Omaha Beach

Bart: 'Wereldoorlog II is voor vele mensen heel ver weg, bijna vergeten, dat was ook voor mij zo tot enkele jaren geleden. We waren op vakantie in Normandië. Zoals veel toeristen, bezochten we de D-day monumenten. Op het Amerikaans kerkhof bij Omaha Beach ben ik tot een besef gekomen: dat offer mag niet voor niks geweest zijn. Van dan af wist ik: we mogen dit nooit vergeten, al die gesnevelde soldaten, geallieerden of vijanden. Ze vochten en lieten hun leven, allemaal voor iets waarin ze geloofden. Ik heb daar toen besloten om voor deze herinnering een klein stukje van mijn leven te reserveren en elk moment dat zich voordoet, te gebruiken om mensen eraan te herinneren.'

125e Reconnaissance Cavalry Squadron

Eén van de aspecten uit de oorlog die te vaak vergeten wordt, is de rol van de verkennende troepen van de geallieerden. Bart: 'Deze troepen trotseerden vaak de grootste gevaren, maar alle aandacht en de eer gaat naar de grote groepen die erna kwamen, zoals het welgekende 2nd Armored Division. Ik heb de eer gehad om één van onze bevrijders te ontmoeten. James Lee Lynch, ondertussen 97 jaar oud, maakte deel uit van de 125e Reconnaissance Cavalry Squadron, de groep die Alken heeft bevrijd. Ik vind het belangrijk dat ook mannen als hij de erkenning krijgen die ze verdienen.'

25 april 1944

De herdenkingsactiviteiten in Alken bestaan uit verschillende luiken. Bart: 'We organiseren een tentoonstelling en een lezing over Alken tijdens WOII in het Sint-Jorisheem. We starten de dag met het brengen van hulde aan het monument in de Hemelstraat.' Dit nieuwe monument werd vorig jaar plechtig ingehuldigd en herdenkt de slachtoffers van een vliegtuigcrash. Bart: 'Op 25 april 1944 werd een Engelse bommenwerper neergehaald door het 'Spook van Brustem' (meer info over het Spook van Brustem: zie artikel Sint-Truiden) en crashte in Alken. De zeven bemanningsleden, jongens tussen de 19 en 24 jaar, kwamen om bij die crash. Met het monument willen we hen en alle oorlogsslachtoffers huldigen en herdenken.'

ONDERZOEKSGIDS WOII

Erfgoed Haspengouw stelde met Rijksarchivaris Rombout Nijssen een handige onderzoeksgids samen. Per Haspengouwse gemeente krijg je een oplijsting van beschikbare bronnen over de Tweede Wereldoorlog en suggesties om verder te onderzoeken. Deze publicatie kan je verkrijgen bij Erfgoed Haspengouw en kost 3 euro + eventuele verzendkosten. Bestellen kan via erfgoedhaspengouw.be of info@erfgoedhaspengouw.be.

De herdenking vindt plaats op zondag 10 mei en start vanaf 14.00 uur aan het monument op Hemelsveld in Alken. De lezing start om 14.45 uur in het Sint-Jorisheem in Alken.

Bilzen

‘Nu is het menens’

Tijdens WOII maakte de vader van Lambert Hendrikx (72 jaar) een beeldje van een Lieve Heer uit een stuk van een B27-bommenwerper die boven het dorp werd beschoten en neerstortte. Dat beeldje was voor Lambert het begin van een zoektocht naar verhalen over de Tweede Wereldoorlog.

Bunkers langs het kanaal

Lambert zocht en vond getuigenissen van soldaten die bij aanvang van de Tweede Wereldoorlog in en rond de bunkers langs het Albertkanaal tussen Munsterbilzen en Eigenbilzen gelegerd waren. Ze moesten de snelle opmars van de Duitse troepen – de Blitzkrieg – afremmen. Eén van hen was Jean Peeters, beter bekend als Meester Jean. Hij was onderwijzer in de toenmalige jongensschool van Munsterbilzen. Bij het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog was Jean sergeant bij het 11de Linieregiment. Hij voerde het bevel over 12 soldaten die hadden postgevat op de dijk van het Albertkanaal. 'Met z'n manschappen stond hij in voor de bescherming van soldaten die langs het kanaal lagen', vertelt Lambert.

Kasteel van Schalkhoven

In de nacht van 10 mei 1940 werd weer alarm geslagen. 'Jean dacht dat het om de zoveelste oefening ging', vervolgt Lambert. 'Maar het was menens dit keer. Hij kreeg het bevel te vuren. Drie uur lang werd er doelloos geschoten. Aan de andere kant van het kanaal waren geen Duitsers te bespeuren. Ze hielden zich gedekt.' De Duitsers rukten op zaterdag 11 mei snel op. De Belgische soldaten kregen het bevel zich terug te trekken. 'Als laatste vertrok de groep van Jean. Tot in het kasteel van Schalkhoven. Daar stootte hij op Duitsers die hem gevangen namen. Samen met andere krijgsgevangenen moest hij te voet naar Nederland gaan. Aan een brug werden ze door de Duitsers als schild gebruikt om de brug te beschermen', tekende Lambert op uit de mond van wijlen Meester Jean.

Bosbessen plukken

Jean en z'n manschappen werden vervolgens op een trein naar Dortmund gezet. Het kamp Fallingbomstet op de Lüneburgerheide nabij Münster was het eindstation. 'Jean moest er niet als krijgsgevangene werken omdat hij de graad van sergeant had', werpt Lambert op. 'Hij probeerde in goede verstandhouding te leven met de baas van het kamp. Hij mocht bosbessen gaan plukken op de heide. Jean en z'n mannen deden dat zo goed dat ze dat elke dag mochten doen. Ze aten de helft van de pluk op en kwamen geregeld met blauwe lippen en tong terug in het kamp.' Het verblijf in het kamp liet sporen na bij de soldaten. 'Het eten was karig en bestond hoofdzakelijk uit brood. Bij aankomst in het kamp woog Jean 80 kilo. Bij thuiskomst was hij 25 kilo kwijt. De soldaten sliepen in houten kisten, met drie boven elkaar.' Goed vijf maanden zat Meester Jean in het kamp. Daarna keerde hij terug naar België. Met de trein kwam hij aan in Munsterbilzen. Hij ging terug voor de klas staan. Jaren later is Jean Peeters nog eens op de Lüneburgerheide geweest. Maar één plek wilde hij niet meer zien: het kamp waar hij gevangen zat.

Borgloon

Onderzoek in de dossiers ‘Oorlogsschade’

In de jaren na de Tweede Wereldoorlog werd er in ons land een Ministerie voor Wederopbouw ingericht. De voornaamste taak van dat ministerie was uitzoeken wie ten gevolge van de oorlog zoveel materiële schade geleden had, dat hij of zij recht had op een tussenkomst vanwege de overheid. Rijksarchivaris Rombout Nijssen biedt een inkijk in enkele dossiers uit Borgloon.

2.000 frank

Vanaf 1946 was het ministerie operationeel en kon iedereen die schade geleden had een aanvraag doen voor een vergoeding. Om in aanmerking te komen voor een tussenkomst vanwege de staat moest je aantonen dat je schade minstens 2.000 frank bedroeg, dat zij het gevolg was van oorlogshandelingen, en dat je je tijdens de oorlog als een goede patriot gedragen had.

Dode runderen

De schade die aangegeven werd varieert van een door Duitse soldaten gestolen fiets, over runderen die in de weide getroffen waren door kogels, over de plundering van de inboedel van een café tot volledig vernielde woningen. In de dossiers kan je lezen waar de schadegevallen zich hebben voorgedaan en wat de omstandigheden precies waren. Zo

kan je bijvoorbeeld terugvinden waar er tijdens de oorlog vliegtuigen neergestort zijn, en waar in 1944 en 1945 vliegende bommen neergekomen zijn.

Baron de Tornaco

Eén van de dikste dossiers uit Borgloon gaat over het kasteel van Voort. In de nacht van 18 november 1943 stortte een Britse Lancasterbommenwerper neer op het kasteel. De inslag en de brand die daarop volgde, vernielde het woongedeelte van het kasteel en een deel van de bijgebouwen. Na de oorlog deed baron de Tornaco een aanvraag voor een tussenkomst vanwege de staat. Niet alleen het gebouw was vernield, maar ook de inboedel, met meubels, kleding, huisraad en juwelen was weg. Dit dossier is vooral interessant omwille van het rijke fotomateriaal. Anders dan de gewone man in de straat kon de baron zijn aanvraagdossier aanvullen met foto's van de schade.

Vliegende bom

Het kasteel van Voort was niet het enige kasteel in Borgloon dat zwaar getroffen werd. Het kasteel van Hulsberg werd geplunderd door Duitse soldaten, wat een mooi dossier over de inboedel ervan opleverde. De kerk en het klooster van Colen bij Kerniel werden eveneens beschadigd. Dit dossier bevat vooral gegevens over de gebouwen van het klooster en over de kerk, met een overzicht van de schade en van de herstellingswerken. Heel wat interessante informatie dus die kunnen helpen bij het reconstrueren van de lokale geschiedenis.

Wie deze of andere Limburgse dossiers over oorlogsschade wil inkijken is welkom in de leeszaal van het Rijksarchief te Hasselt.

Gingelom

Vrouwen tijdens de oorlog

Het verhaal van de Tweede Wereldoorlog wordt vaak verteld vanuit een mannelijke blik. Alsof alleen mannen een belangrijke rol hadden in de oorlog. Het tegendeel is waar, heel wat vrouwen hebben hun stempel gedrukt op het verloop van de oorlog. In Museum Winter 1944 besteden ze aandacht hieraan, met in de hoofdrollen Fitje Pitts en Augusta Chiwy.

Van Halloween naar oorlogsmuseum

Museum Winter 1944 is het levenswerk van Rhonny Schils, Betty Claes en hun dochter Isabelle. Al in 1984 kochten ze een hoeve in Borlo om er een B&B van te maken. In die tijd een nieuwheid in Haspengouw. Om bezoekers te lokken, organiseerden ze verschillende activiteiten. Eerst met Halloween, later werd dat uitgebreid met een kerstmarkt en tentoonstellingen in de winter. Rhonny was altijd al gebeten door de Tweede Wereldoorlog en verzamelt alle mogelijke objecten uit die tijd. Zijn familie woonde tijdens de oorlog in Veldwezelt en is bij de inval gevlucht naar Borlo. Een ervaring die een diepe impact heeft gehad. Als kind werd hij meegenomen naar de verschillende militaire begraafplaatsen en is zijn interesse voor die geschiedenis alleen maar gegroeid. Het was dan ook logisch dat de tentoonstellingen meer en meer gingen over de oorlog en meer bepaald over de strenge winter van 1944. De tentoonstellingen kregen een permanent karakter en 15 jaar geleden opende het museum.

WASP

Op de vraag hoeveel objecten er staan in het museum, kan Rhonny geen antwoord geven. Dat het er veel zijn, is een zekerheid: van sigarettenpakjes tot militaire kleren. Bij die kleren ook heel wat aandacht voor de vrouwelijke militairen. Zo kan je mooie pinnen bekijken van de WASP. Dat waren de *Women Airforce Service Pilots*, vrouwelijke piloten die zorgden voor vrachtvervoer en opleiding van piloten. Het is opmerkelijk dat deze vrouwen pas in de jaren 1970 een militair statuut kregen en erkend werden voor hun bijdrage aan de oorlog.

Vrouwen aan het front

Twee vrouwen krijgen extra aandacht in het museum: Fitje Pitts en Augusta Chiwy. Deze laatste was een Congolese-Belgische verpleegster die tijdens de oorlogsjaren in Leuven werkte. In 1944 vraagt haar vader om Kerstmis bij hem in

Bastogne te vieren. Op het moment dat Augusta aankomt in Bastogne begint het Ardennenoffensief. Zij meldt zich aan als vrijwilliger om de Amerikaanse soldaten te verzorgen. Ze krijgt militaire kleren en is één van de enige vrijwilligers die mee mag helpen aan het front. In tegenstelling tot haar bekendere collega Renée Lemaire, overleeft zij de oorlog. Pas veel later krijgt ze zowel van België als Amerika de erkenning voor haar moed en rol in het Ardennenoffensief. In de befaamde aflevering over Bastogne van de serie 'Band of Brothers' wordt het verhaal van Renée en Augusta verteld.

Kant van de Ursulinen

Fitje Pitts was een Rode Kruismedewerkster die elk aspect van de oorlog heeft meegemaakt. Ze kwam aan in Londen toen de eerste V-bommen werden gedropt. Ze was zowat in elk betrokken Europees land tijdens de oorlogsjaren, tot in Berlijn. Fitje Pitts werkte enige tijd op het vliegveld van Brustem. In haar brieven schreef ze dat ze bij de Ursulinen in Sint-Truiden kant ging kopen om naar huis te sturen. Haar talloze brieven uit de oorlogsjaren zijn in boekvorm uitgegeven door haar zoon met als titel: *When I think back*. Fitje Pitts krijgt een prominente rol in het museum, in het tafereel over het Rode Kruis. Een mooie manier om de belangrijke rol van vrouwen tijdens de oorlog te benadrukken.

Heers

Geheim Leger in Vechmaal

In 2017 verraste de werkgroep WOI met een indrukwekkende tentoonstelling. Om de verhalen en informatie te verzamelen organiseerde de werkgroep in 2017 verschillende verzameldagen. Dit jaar richt de werkgroep zijn pijlen op WOII. Er werden al heel wat verhalen verzameld uit de Heerse dorpen. Eén van die verhalen gaat over het trieste lot van Robert Bolkaerts, Camille Louwet en Guillaume Jansen.

Postkantoor

Op 24 april 1944 aanvaardden Robert, Camille en Guillaume een drievoudige opdracht van hun oversten in het Geheim Leger. Tijdens de eerste opdracht van die dag zouden zij op de weg naar Amay, het postkantoor in Momalle overvallen. Dit geld moest dienen voor het onderhoud van ondergedoken werkweigeraars. Twee dagen later, op 26 april, zagen de inwoners van Vechmaal het trio wegrijden met de fiets. Hun bestemming of opdracht was voor iedereen in het dorp onbekend.

Hinderlaag

Volgens een ooggetuige waren die dag Duitse soldaten bezig met oefeningen in de omgeving van Momalle. Een gevechtspatrouille had zich verstopt achter een bietensilo. De drie jongens werden door deze patrouille opgemerkt en

toen de fietsers genaderd waren, sprongen de Duitsers uit hun hinderlaag. Bij het fouilleren ontdekten de Duitse soldaten hun wapens. Zij werden ter plaatse ontwapend en meegenomen naar de Citadel van Hoei. De dag erna werden in Hoei affiches verspreid met het bericht dat de drie ter dood werden veroordeeld. Diezelfde dag nog werden zij op de Citadel gefusilleerd en begraven in Luik.

Weerloos neergeschoten

Het nieuws van hun executie was nog niet tot in Vechmaal geraakt en er heerste veel onzekerheid over het lot van de drie mannen. Toen één van de moeders het nieuws vernam in Luik verloor ze het bewustzijn. Een vader getuigde: 'Hadden zij zich in een gevecht kunnen verdedigen, ik zou het offer aanvaard hebben. Maar nu, zo weerloos neergeschoten. Neen!'. Een jaar later werden hun lichamen per toeval ontdekt in Luik, opgegraven en naar Vechmaal gebracht.

Robert Bolkaerts

Camille Louwet

Guillaume Jansen

Volkstoeloop

Op basis van de kleren en persoonlijke voorwerpen werden ze alle drie geïdentificeerd. Op maandag 16 april 1945 werden de jongens in Vechmaal herbegraven. Het dorp vormde één grote mensenzee van vrijwilligers, leden van het Geheim Leger met de alpenmuts en inwoners uit de omliggende dorpen. De foto's, bloemen en kransen werden meegedragen in de stoet.

Hoeselt

Pakje koffie groeit uit tot privémuseum

Als jongen van 12 was Jacky Comhair gefascineerd door de luchtgevechten die zich boven Vlijtingen, het dorp waar hij opgroeide, afspeelden. Wanneer in de buurt een jachtvliegtuig of bommenwerper werd neergehaald, rende hij als de bliksem naar de plaats waar de 'vliegekist' neerstortte.

70 jaar verzamelaar

Jacky is ondertussen 91 jaar, maar nog steeds een kwieke en lucide man die helemaal in de ban is van de Tweede Wereldoorlog. Al 70 jaar verzamelt hij uniformen, vlaggen, medailles, munitie, klein en groot geschut en andere objecten van soldaten. Zowel van Duitsers als van de geallieerden. Geen nep-prullaria maar originele en unieke militaire getuigen van de tweede wereldwijde brandhaard. Ze liggen of staan uitgesteld in zijn huis dat Jacky tot één groot privé oorlogsmuseum heeft uitgebouwd.

Zwarte Kat

De verzamelmicrobe ontstond op een banale maar slimme manier. Na de oorlog werkte Jacky als mecanicien bij de busmaatschappij van Frans Vangronsveld uit Kleine Spouwen. 'Hij zat tijdens de oorlog in het verzet en vertelde strafverhalen', herinnert Jacky zich nog levendig. 'Ik mocht praktisch elk weekend mee met de bus naar Keulen. Ik nam dan pakjes koffie van het merk Zwarte Kat mee, en ik ruilde die met kentekens, uniformen en andere spullen van frontsoldaten.'

Privémuseum

Ze staan te blinken in zijn huis in Werm, waar hij sinds 1959 een garage en handel in occasiewagens runde, nu uitgebaat door zijn zoon en kleinzoon. Vijf kamers zijn volgestouwd met militaire stukken. 'Het lijkt wel een Huisje Weltevree', getuigt de krasse 90-plusser. Hij krijgt véél bezoekers over de vloer. 'Twee Amerikaanse ambassadeurs in België en generaals zijn al hier geweest. Twaalf parachutisten die meededen aan de landing van Normandië (6 juni 1944) heb ik rondgeleid. Ook menig oorlogsveteraan en mensen die de nazikampen hebben overleefd.'

Aparte verhalen

Duizenden hebbedingen, Jacky kan zelfs niet eens zeggen hoeveel, staan bij hem thuis uitgesteld. Hiervoor schuimde hij tal van beurzen af. Steevast kwam hij thuis met één of meerdere kleinoden. Ook groeide zijn rijke collectie aan vanwege zijn goeie relaties met oorlogsveteranen zoals die van de 78ste Infanterie-Divisie van het Amerikaans leger. Zij zaten destijds in Hoeselt gelegerd. Een fortuin heeft hij aan zijn verzameling uitgegeven. Achter elk stuk zit een apart

ONDERSCHIEDING VOOR LEVENSWERK

Al zeven decennia zet Jacky Comhair de gemeente Hoeselt nationaal en internationaal op de kaart. Menig veteraan en burger uit eigen land, Amerika en vele andere landen worden door hem als God in Frankrijk ontvangen en deskundig rondgeleid in zijn privémuseum. Voor het eerst in de geschiedenis kent het Hoeselts bestuur dit jaar een Lifetime Achievement Award toe. En die gaat naar Jacky Comhair. 'Ik ben apetrots op de erkenning. Dat ik dit nog mag meemaken', reageert hij. Jacky ligt mee aan de basis van drie oorlogsgedenktekens die in Hoeselt zijn opgericht: ter ere van de RAF, de 81ste van de Amerikaanse luchtmacht en de 78ste Amerikaanse Infanterie-Divisie.

verhaal dat Jacky ons laat beleven. Zo bezit hij de originele vlag die op voertuigen van de 78ste Divisie lag toen ze Hoeselt binnenreden. 'Ik heb een revolver van een Partizaan die dateert van 1935', bekent hij. 'Ik koester een volledig uniform van een luitenant van de 11de Linie van het Belgisch leger dat het Fort van Eben-Emael verdedigde.' Naar sommige stukken moest hij jaren zoeken. Zoals? 'Amerikaanse soldaten kregen 's morgens een blikje met koekjes, sigaretten en karamellen', laat Jacky horen. 'Ik heb er 30 jaar naar gezocht. Tot ik het bij een verzamelaar kon kopen. De verzameling is een uit de hand gelopen hobby. Het is mijn levenswerk. Meer nog, het zijn mijn kinderen.'

Kortesse

Mooi fotoarchief

Heemkundige Kring Kortesse 'Het Poortje' bezit een mooie collectie foto's uit de Tweede Wereldoorlog. Voorzitter Jos Punie geeft toelichting.

Tijdens de mobilisatie in 1939 waren er soldaten van het 14de Artillerie Regiment ingekwartierd in Guigoven.

Kolonel Jones en de familie de Fauconval bij een Amerikaans verbindingsvliegtuig, na de bevrijding (najaar 1944).

Leo Tobin helpt bij de oogst op Het Herbroek (zomer 1944). Deze Canadese vliegenier zat in Kortesse ondergedoken tot aan de bevrijding.

Deze Luftwaffe-soldaat bemant een Luftabwehr-post aan de Kapelstraat in Kortesse (1941-1942).

Nieuwerkerken

Zoeken naar sporen van de Tweede Wereldoorlog, en uitkomen in 1891

De 'Kammhuberlinie' was een lijn van radarposten die reikte van Noord-Europa tot het zuiden van Frankrijk. Die radars speelden een belangrijke rol in het onderscheppen van Engelse en Amerikaanse vliegtuigen die op weg waren om Duitsland te bombarderen. Een deel van de linie was gevestigd in Nieuwerkerken. Op zoek naar sporen van deze militaire aanwezigheid verzamelden 34 metaaldetectoristen op een zondag in de velden van Nieuwerkerken.

Publicatie

Als je achter het containerpark van Nieuwerkerken het veld inwandelt, zie je op verschillende plaatsen betonnen constructies staan. Het zijn de fundamenten van de radars van de Kammhuberlinie van het Duitse leger tijdens WOII. Deze radars zochten naar de bommenwerpers van de geallieerde troepen. Als ze zo'n vliegtuig lokaliseerden, vertrokken

vanaf het vliegveld van Brustem de Duitse Nachtjagers om de bommenwerpers neer te halen. In deze krant lees je dat er een Duitse piloot was, die wel zeer trefzeker was: Heinz Wolfgang Schnauffer, bijgenaamd 'Het Spook van Brustem'. Over de radarsite schreef Luc Schepens een mooie publicatie. Heemkunde Nieuwerkerken zorgde met de financiële steun van Erfgoed Haspengouw voor verduidelijking op de radarsite zelf.

Weinig sporen

Dat hier heel wat activiteit moet zijn geweest, is duidelijk. Maar of er behalve de betonblokken nog andere sporen zouden zijn, dat was de vraag. Daarom organiseerde Hobby-archeologie Limburg (H-A-L) een zoektocht in maart. Mario Raeymaekers van H-A-L: 'We hoopten hier metalen voorwerpen terug te vinden, verloren of weggegooid door de Duitse soldaten die hier van 1942 tot 1944 werkten. Maar

het waren blijkbaar gedisciplineerde militairen. Slechts een klein aantal vondsten kan met de oorlogsjaren in verband gebracht worden.'

Hondenpenning

Zoals dat vaak gaat, vind je niet altijd wat je zocht, maar kom je wel iets anders interessant tegen. Mario: 'Zo vonden we een bijzondere hondenpenning uit het einde van de 19de eeuw. De penning is een rond koperen schijfje met een diameter van circa 30 mm. Aan één zijde staat de naam van de gemeente Nieuwerkerken en het getal 146. Boven- en onderaan zit een gat in de penning. Naar alle waarschijnlijkheid was de penning met klinknagels, riempjes of touwtjes aan de halsband van de hond vastgemaakt.'

Hondsrazernij

Honden moesten dit soort penningen dragen nadat op 16 juni 1891 het Koninklijk Besluit inzake voorkomingsmaatregelen tegen de hondsrazernij uitgevaardigd werd. Gezagsdragers waren zo in staat om vast te stellen wie de eigenaar was van een hond die tekenen van hondsdelheid vertoonde. Mario: 'Deze penning werd dus gedragen door een hond waarvan de eigenaar in Nieuwerkerken woonde, en die in het hondenregister van die gemeente het nummer 146 droeg. Onderzoek in het gemeentelijk archief in Nieuwerkerken zal moeten uitwijzen of dit register bewaard bleef. Mogelijk kunnen we dan vaststellen wie de bezitter was van de hond die dit plaatje verloor.'

Riemst

Riemsterse dorpen tijdens de oorlog

Ter herdenking van 100 jaar Grote Oorlog pakte de Geschied- en Oudheidkundige Kring van Riemst (GOGRI) in 2014 uit met een publicatie en een gesmaakte tentoonstelling over de impact van de oorlog op de Riemsterse dorpen. Naar aanleiding van de herdenking van 80 jaar Wereldoorlog II organiseert GOGRI een nieuwe tentoonstelling van 8 mei tot eind augustus.

10 Riemsterse dorpen

GOGRI is de overkoepelende raad waarin elke Riemsterse erfgoedvereniging vertegenwoordigd is. Dat schept heel wat voordelen. De werkingen van de verschillende kringen worden op elkaar afgestemd en het is ook mogelijk om gezamenlijk grote projecten te organiseren. Eén van die grote projecten is een tentoonstelling over de Tweede Wereldoorlog in Belevingscentrum De Brug van Vroenhoven. Marcel Daerden, één van de drijvende krachten, legt uit wat de opzet is: 'We werken rond verschillende thema's aan de hand van diverse verhalen uit de tien Riemsterse dorpen. Eén van die thema's is de inval op 10 mei 1940. Het dorp Vroenhoven zat op de weinig benijdenswaardige eerste rij. Op een half uur tijd zijn 60 burgerdoden gevallen. We willen vooral hen een stem geven.'

Werkgroep

Andere thema's die aan bod komen: de mobilisatie in 1939, verzet versus collaboratie, de bevrijding door de Hell on Wheels, neergestorte vliegtuigen, krijgsgevangenen, de bevrijdingsfeesten en het leven tijdens de bezetting. 'Over dat laatste thema is weinig terug te vinden', geeft Marcel aan. 'De andere thema's willen we verduidelijken met heel wat fotomateriaal en voorwerpen.' De werkgroep, met vertegenwoordigers uit elk dorp, heeft een concept uitgewerkt dat aanvullend is op de bestaande expo in het belevingscentrum. Marcel: 'De tentoonstelling wordt opgebouwd met grote kaders waarin doeken zijn gespannen. Op deze doeken komt de informatie. Geen lange teksten, maar vooral veel fotomateriaal.'

Dialecten

Om zoveel mogelijk Riemstenaren te bereiken worden er heel wat activiteiten georganiseerd. Marcel: 'De leden van GOGRI gaan gidsen in de tentoonstelling. Zo voorzien we rondleidingen voor groepen, voor scholen uit Riemst en een speciale rondleiding voor de woonzorgcentra. Wat de mensen uit Riemst zeker ook gaat aanspreken is een aanvullend dialectproject. Met verhalen uit de verschillende dorpen maken we een film waarin mensen terugkijken naar de oorlog. Deze verhalen worden verteld in de verschillende dialecten die onze gemeente rijk is.' Voor al deze activiteiten krijgt GOGRI steun van de gemeente Riemst, Erfgoed Haspengouw en De Vlaamse Waterweg. Marcel: 'De Vlaamse Waterweg is ons heel goed gezind. Ze stellen het Belevingscentrum ter beschikking en ze helpen ons met de vertalingen van de teksten. Een fijne samenwerking.'

GRATIS BEZOEK TENTOONSTELLING GOGRI

Donderdag 28 mei om 19.30 uur bieden we de mogelijkheid om de tentoonstelling van GOGRI te bezoeken met gids. De plaatsen zijn beperkt, inschrijven is verplicht: info@erfgoedhaspengouw.be of 011-70 18 30.

Wellen

Vereniging in de kijker: Patton Drivers

Patton Drivers is een groep enthousiaste vrienden en gelijkgezinden die al 34 jaar lang verschillende activiteiten organiseren om de herinnering levend te houden aan de opoffering van de geallieerde troepen tijdens de Tweede Wereldoorlog. Bestuurslid Jos Knaepen geeft ons een kleine inkijk in de vereniging.

Een Willy

Het verhaal van de Patton Drivers is gestart bij Raymond Wijgaerts en onze huidige voorzitter Patrick Motmans. Raymond, een ex-paracommando, kocht midden jaren 80 zijn eerste Amerikaanse jeep, een zogenaamde 'Willy' en bracht

deze helemaal in orde. Om gelijkgestemden zielen te verenigen hebben Raymond en Patrick een vzw opgericht. Ondertussen zijn we met 10 bestuursleden, 130 aangesloten leden waarvan 40 heel actieve leden. En dat zijn niet alleen mannen. Ook heel wat vrouwen met een eigen voertuig zijn lid bij ons.

Geallieerden

Je kan bij ons lid worden als je een origineel voertuig hebt van de geallieerde troepen tijdens WOII. Bij ons is er bijvoorbeeld niemand met een Duits voertuig. Met infosessies en workshops helpen we onze leden bij de restauratie van hun voertuigen en hoe ze de markeringen moeten aanbrengen. Zo'n infosessie kan ook gaan over de indeling van compagnies en pelotons. Alles is gerelateerd aan de Tweede Wereldoorlog.

Pinkstertreffen

Met onze vereniging doen we mee aan verschillende activiteiten in binnen- en buitenland en we organiseren ook zelf activiteiten. Om de twee jaar doen we zo'n treffen in Saint-Vith voor onze leden. Maar de belangrijkste activiteit is toch het Pinkstertreffen in Ulbeek zelf. Dan komen meer dan 240 voertuigen uit heel Europa naar Ulbeek. We starten traditioneel op vrijdagavond met een kennismaking en een korte nachtrit doorheen Ulbeek en Wellen. 's Avonds is er ook een bal met muziek uit de jaren 40. Op zaterdag trekken we dan met alle voertuigen doorheen Haspengouw en op zondag organiseren we ook nog een ruilbeurs voor verzamelaars. Iedereen is welkom op het treffen en zeker op onze feesten 's avonds komt heel wat volk opdagen. Onze club is dan ook gebaseerd op vriendschap en onze evenementen stralen die positieve gedachten uit.

Voeren

10 mei 1940: een getuigenverslag

Getuigenissen geven altijd een beter beeld van hoe een gebeurtenis werd beleefd. Ze zijn dan ook belangrijk in het reconstrueren van de lokale geschiedenis. Een getuigenis is dan wel geen objectieve waarheid, het vertelt vaak meer dan een opsomming van feiten. In Voeren heeft de heemkring enkele van die getuigenissen over de Tweede Wereldoorlog goed gedocumenteerd. Wij mogen deze verhalen overnemen die in 2016 reeds zijn gepubliceerd in 'd'r Koeënwoof', het uitstekende jaarboek van Heem en Natuur Voeren.

Rina Spee woonde in Schophem ('s-Gravenvoeren) tijdens de oorlog. Zij is onlangs overleden.

De Duitse inval, 10 mei 1940

In Schophem lagen de grenswachters van de kazerne van Visé. Ze moesten de weg bewaken die loopt van het waterreservoir tot de weg naar het spoor, aan de kapel. Op 10 mei 1940, om zes uur 's morgens, kwamen ze iedereen wakker maken: de weg ging ontploffen. Iedereen uit bed, met pak en zak op de fiets, een dikke ham en brood en een beetje van alles op de vlucht, niemand wist waarheen. We waren Schophem amper uit of de ladingen onder de weg ontploffen.

Voorraad planken weg

Later zagen we dat er twee grote gaten waren. De waterleiding, van Sint-Martens-Voeren naar 's-Gravenvoeren, was lek geslagen. Het water stroomde langs de weg naar de Voer beneden. De Duitsers hadden ook heel de voorraad planken uit de zagerij bij ons thuis weggehaald om een soort brug over de gaten te maken. (...)

Koffie met zout

10 mei 1940 was een vrijdag en de zondag daarop was het Pinksteren. We waren toen bij boeren, die ons en andere vluchtelingen in de varkensstal lieten slapen. De vrouw had wel lekkere tomatensoep voor ons gemaakt, en koffie met zout erin, wat best smaakte. Toen kwam er een Duitse tank voorbij. Schrik dat we hadden! Maar een Duitse soldaat riep naar ons: 'Die Frauen brauchen nicht zu weinen'.

Zaklampje verboden

De volgende dag trokken we te voet weer naar huis, met wat brood en de ham die we bij ons vertrek hadden meegenomen. Tot in Jupille, waar ze ons in een boordevol bootje over de Maas zetten, richting Visé. We werden in de kazerne van Visé door de Duitsers naar binnen gejaagd en moesten op de grond, tegen elkaar leunend, slapen. Ik zat met mijn rug tegen die van vader Étienne Meertens. 's Nachts wilde de vrouw van meester Colin haar kindje laten drinken. Ze stak een zaklampje aan maar dat mocht niet van de Duit-

sers die ons bewaakten; alles moest totaal verduisterd zijn. En 's morgens bleek onze ham gestolen te zijn!

Vlaaien en bloedworst

's Anderendaags moesten we vertrekken. In Berneau aangekomen moesten we allemaal in een weide binnengaan en wachten tot we een paspoort kregen van de Duitsers. Toen we weer thuis kwamen, vonden we de twaalf vlaaien die we net vóór de vlucht hadden gebakken, allemaal op de grond. In de weide achter het huis lag een rund, doodgeschoten door de kanonnen van het fort van Aubin-Neufchâteau. Iedere dag zagen we ook rijen soldaten langskomen, die door de Duitsers waren gevangen. Het moesten Engelsen zijn geweest want ze hadden een ander soort helm dan de Belgen, en we verstonden geen woord van wat ze zegden. Wij hadden bloedworst in stukjes gesneden en op een grote vlaaiplaat gelegd voor hen. Alice ging ermee buiten aan de straat staan, maar een Duitse soldaat stampte haar onder de plaat; ze mocht die jongens niet helpen.

Jan Lemmelijn woonde in 's-Gravenvoeren. Hij verblijft momenteel in Hasselt.

De mis dienen

Op 10 mei 1940 hoorden we vroeg in de morgen zwaar gedruis. Wij meenden dat het de trein van Warsage - Montzen was. Toen we buiten kwamen, zagen we vanuit het oosten eindeloze rijen vliegtuigen naar ons land vliegen. Ze vlogen steeds per drie, of driemaal drie. Dit heeft dagen geduurd. Ik dacht op zeker ogenblik, dat zal wel zo blijven duren. Om 8 uur 's morgens ben ik de mis gaan dienen bij pastoor Prickaerts. Behalve wij twee was er niemand in de kerk. Na de mis ben ik met de pastoor, aan de grote deur, naar de vliegtuigen gaan kijken. Op zeker ogenblik groette als het ware een vliegtuig ons. Het vloog laag over en bewoog de linker vleugel omhoog, de andere omlaag. (...)

Nestlé

Plots was er een geweldige ontploffing. De Belgen hadden de Maasbrug gedynamiteerd en laten ontploffen. Toen zei Pierre: 'Theodoor, het is oorlog. Wij kunnen niet naar Cheratte gaan.' Oorlog of geen oorlog. Ik moest de volgende dag voor ma Nestlé gaan halen bij Dr. Goffin voor 'Gerarduske'. Toen ik vandaar terugkwam stonden op de brug aan de Vitschen twee reuzegrote Duitsers. Zij legden hun geweren bijeen en trokken de granaten uit hun botten. Door hun grootte maken ze indruk op mij, ik bleef maar kijken.

Vluchten met de kruiwagen

Op 10 mei was de oorlog begonnen en heel wat mensen sloegen op de vlucht, maar mijn vader wilde niet weg. Dat was moeilijk met de kinderen en met mijn grootmoeder. Voor de deur stond hier een processie van vluchtelingen,

tot voorbij het klooster. Met volgeladen fietsen en kindewagens passeerden ze hier en zeiden tegen mijn vader: 'Theodoor, ga toch ook weg!' Ze dachten dat ze, als ze eenmaal aan de andere kant van de Maas waren, veilig zouden zijn. Iedereen vluchtte, maar wij niet. Rond vijf uur kreeg hij ook schrik en zijn we vertrokken: pa, ma, vijf kinderen en ook mijn oma. Aan het kruispunt met de Batticerstraat bleek al dat het voor mijn grootmoeder te zwaar was. Mijn vader heeft haar toen in een kruiwagen gezet. Zo zijn we dan verder getrokken tot aan de brug in Visé (...). Plotse-ling fietste ons een Duitse soldaat, met het geweer op de schouder, voorbij. Toen zei mijn vader: 'Nu gaan we terug! Het heeft geen zin meer om te vluchten.'

Deze fragmenten komen uit getuigenissen die verschenen in d'r 'Koeënwoof' van 2016, te raadplegen op www.heemennatuurvoeren.be.

Sint-Truiden

Historisch Centrum Luchtmachtbasis Brustem

In Brustem werd in 1941 oorlogsgeschiedenis geschreven. Daar vonden de Duitsers een stuk grond, ideaal om een luchtmachtbasis uit te bouwen. Het zou het terrein worden van het beruchte Spook van Brustem. Bij de bevrijding kwam de basis in handen van de Amerikanen en nadien werd het een opleidingscentrum voor de Belgische Luchtmacht. Deze boeiende geschiedenis kan je herbeleven in een klein, maar indrukwekkend museum in het centrum van Sint-Truiden.

Spook van Brustem

In de kelders van de Trudo-abdij ontmoeten we Dany Schoebrechts, één van de drijvende krachten achter het Historisch Centrum Luchtmachtbasis Brustem. 'De basis werd uitgebouwd door de Duitsers in 1941', steekt Dany van wal. 'Daarvoor was het een gemaaid grasveld zonder gebouwen dat gebruikt werd door de Belgische luchtmacht als uitwijkingsvliegveld.' Vanaf '41 maakte het vliegveld deel uit van de 'Kammhuberlinie'. Dit was een verdedigingslinie van Denemarken tot Noord-Frankrijk bestaande uit radars, schijnwerpers en nachtjagers. Dany: 'Nachtjagers waren Duitse vliegtuigen die als taak hadden om de geallieerde bommenwerpers te onderscheppen en neer te halen. In Nieuwerkerken stond een radarinstallatie. Als deze een bommenwerper lokaliseerde, vertrokken vanuit Brustem de nachtjagers.' Een van die nachtjagers, was het befaamde Spook van Brustem. Dany: 'Heinz Wolfgang Schnauffer was de beroemdste piloot. Hij haalde 121 bevestigde overwinningen.'

Maes en Schrijnemakers

Eind september 1944 trokken de Amerikanen Sint-Truiden binnen en namen het vliegveld in. Dany: 'Ze lieten tot december 1944 vanaf de basis B-17 vliegtuigen vertrekken. Niet met wapens, maar als spionagevliegtuigen om foto's te nemen van Europa, Rusland en Noord-Afrika.' In 1946 werd de basis overgedragen aan de Belgische Luchtmacht. Tot en met 1996 werden jonge piloten opgeleid in Brustem. Dany: 'Twee techniekers die op de basis werkten, Albert

Maes en Jos Schrijnemakers, droomden van een permanente tentoonstelling over de geschiedenis van de basis. Van kolonel De Rudder kregen ze de toestemming om in de Kazerne van Bevingen een museum uit te werken. Na de sluiting van de basis in 1996, konden we in de kelders van de abdij terecht.'

Communiekleed

In het museum vind je heel wat mooi fotomateriaal en bijzondere objecten uit de oorlogsjaren. Zo ook een communiekleedje, gemaakt uit stof van een parachute. 'De mensen hadden niet veel tijdens en net na de oorlog', vertelt Dany. 'Alles werd dan ook hergebruikt.' Waar komt Dany zijn interesse voor de basis eigenlijk vandaan? Dany: 'Wij wonen net naast het vliegveld en mijn zoon Hendrik Schoebrechts is gebeten door de vliegtuigen en de verhalen over de Wereldoorlog. Hij is als jonge knaap vrijwilliger geworden voor het museum. Ik moest hem overal rondrijden en omdat ik stadsgids ben en mij interesseer voor geschiedenis, hebben ze mij ook gevraagd om erbij te komen. Zo ben ik er ingerold.'

Het museum is tijdens het toeristisch seizoen elk weekend te bezoeken van 14.00 - 17.00 uur.

Op Erfgoeddag en tijdens een grote tentoonstelling in november gaan het museum en Heemkunde Brustem dieper in op de nachtjagers. Meer info op www.heemkundebrustem.be

onder de RADAR

Zoek mee naar sporen uit WO II

Hasselt, 23 mei 1944

Google Earth bestond nog niet, dus trok men tijdens Wereldoorlog II zelf de lucht in om de stellingen van de tegenpartij in kaart te brengen. Ook de provincie Limburg werd uitvoerig vanuit de wolken gefotografeerd door de Duitsers en de geallieerden.

Dr. Wouter Gheyle van de UGent voert sinds 2019 onderzoek uit naar dit unieke beeldmateriaal in opdracht van de provincie Limburg. Binnenkort kan je maar liefst 810 foto's uit WO II zelf op je scherm bekijken. Binnen het participatieproject 'Onder de radar' kan iedereen zelf verhalen aanbrengen die gelinkt zijn aan wat op het terrein of de luchtfoto's te zien is.

We zoeken naar jouw verhaal!
Meer informatie: www.limburg.be/erfgoedpcce.

Deze bijlage is een éénmalige uitgave van Erfgoed Haspengouw - april 2020

TEKSTEN: Erfgoed Haspengouw, Xavier Lenaerts

FOTO'S: Historisch Centrum Luchtmachtbasis Brustem, Fort Eben-Emael, Oog & Blik, Dutch FilmWorks, Erfgoed Haspengouw, collectie Lambert Hendrikx, Xavier Lenaerts, Rijksarchief Hasselt, Mark Duser, Werkgroep WOII Heers, Heemkunde Kortesseem, GOGRI, vzw Patton Drivers, privécollectie Julien Geelen, PCCE

V.U.: Jurgen Reniers, voorzitter Erfgoed Haspengouw

CONTACTADRES:
Diestersstraat 1, 3800 Sint-Truiden
MAATSCHAPPELIJKE ZETEL:
Kazernesstraat 13, 3800 Sint-Truiden

 Vlaanderen
verbeelding werkt

